

Arrest

**nr. 341 734 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster werd in januari 2018 in België geboren en diende op 8 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De moeder van verzoekster diende reeds twee verzoeken om internationale bescherming in. Deze werden telkens geweigerd (RvV 30 juli 2019, nr. 224 487; RvV 17 juli 2023, nr. 292 033).

1.3. Op 25 juni 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in hoofde van verzoekster. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/01/2025

Overdracht CGVS: 25/02/2025

Jouw moeder werd op 20 mei 2025 in jouw hoofde in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal van 09.40 uur tot 10.55 uur. Jouw advocaat, Meester Nicolas D'HAENENS, loco Meester Dirk GEENS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Sint-Niklaas op [...]01/2018. Jouw moeder is afkomstig uit Edo State, Nigeria. Jouw vader is afkomstig van Sierra Leone, hij verliet jouw moeder toen zij zwanger was. Jouw moeder weet niet waar hij verblijft.

Jouw moeder G.U.G [...] heeft jouw land van herkomst verlaten in 2016, en kwam in december 2016 aan in België.

Op 22/12/2017 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 30/01/2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 21/02/2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die op 30/07/2019 een arrest velde dat besloot tot de verwerping van het beroep. Jouw moeder was niet op de zitting verschenen, noch was ze vertegenwoordigd.

Op 20/12/2022 diende jouw moeder een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Op 23/02/2023 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het volgende verzoek. Op 06/03/2023 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 17/07/2023 het beroep verwierp.

Op 08/01/2025 diende jouw moeder een derde volgend verzoek in, waar het CGVS een beslissing tot nietontvankelijkheid van het volgend verzoek nam. Diezelfde dag werd er ook een verzoek tot internationale bescherming in jouw eigen naam ingediend.

Ter staving hiervan vermeldt jouw moeder dat ze bang is dat jij besneden zal worden bij terugkeer naar Nigeria. Jouw moeder vermeldde ook dat jij in België geboren bent, hier vrienden hebt en de taal kent. Je werd ook niet erkend door jouw vader, waardoor je niet geaccepteerd zal worden.

Ter staving van jouw verzoek dient jouw moeder de volgende documenten in: attest van kraamgeld, uittreksel uit het wachtregister met gezinssamenstelling, attest VGV, geldtransfers naar Nigeria, foto's van in het opvangcentrum, getuigenis van sociaal assistent, en jouw schoolrapport.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werden jouw moeder in jouw naam gehoord, gezien jij zelf nog niet gehoord kon worden. Dit is wegens jouw jonge leeftijd, waardoor jij hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde

gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verzoeken van 22/12/2017 en 20/12/2022, die ook expliciet over jouw vrees handelden, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn.

Zo heeft jouw moeder in het kader van haar eerste verzoek ook een vrees voor besnijdenis aangehaald in jouw hoofde. Je legde hier ook een medisch attest van neer. Het CGVS besloot in haar beslissing toen het volgende: "Uw opmerking uw dochter te laten besnijden indien u in Nigeria woont is –gezien uw voorkennis dat meisjes ervan vluchten binnen Nigeria en u denkt dat een besnijdenis pijnlijk is- ontstellend (notities CGVS, p.12). Uw aanvankelijke opmerking staat verder bovendien haaks op uw verdere stelling dat u uw dochter alsnog niet zou hebben laten besnijden aangezien u het iets griezeligs vindt (notities CGVS, p.13). Bovendien is het niet aannemelijk dat om het even wie –zelfs uw eigen moeder- zomaar uw dochter zou meenemen om haar te besnijden. Uit uw medisch attest blijkt immers dat u geen genitale verminking onderging. In zoverre dit noodzakelijk mocht blijken, quod in casu non – is het overigens mogelijk voor een persoon die wil ontsnappen aan vrouwenbesnijdenis om zich elders te vestigen, gezien Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 24,8 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar, dat de hoogste prevalentiegraad (in de categorie 15-49 jaar) valt te noteren bij de Yoruba-stam (54,5 %) en bij de Igbo-etnie (45,2 %), en dat de besnijdenis in 82% van de gevallen (van vrouwen tussen 15-49 jaar die een besnijdenis hebben ondergaan) wordt uitgevoerd voor de leeftijd van vijf jaar. Zoals reeds opgemerkt was ook u op de hoogte dat er meisjes vanuit hun woonregio naar Edo State waar u woonde kwamen om te ontkomen aan een besnijdenis (notities CGVS, p.13). Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis, dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend, dat de Nigeriaanse federale overheid verschillende internationale verdragen geratificeerd heeft waarin de praktijk van vrouwenbesnijdenis wordt aangeklaagd, dat de staat programma's die strijden tegen vrouwenbesnijdenis organiseert of steunt, dat de in mei 2015 getekende "Violence Against Persons (Prohibition) Act" onder andere vrouwenbesnijdenis verbiedt en dat twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die vrouwenbesnijdenis verbiedt. In Edo State (notities CGVS p.15), waar u woonde en waar u etnisch gezien aansluiting mee heeft, zou de wetgeving tegen vrouwenbesnijdenis reeds bestaan sinds 1999. Gelet bovenstaande vaststellingen en mede door de stelling dat u bewust bent van de risico's die de praktijk van FGM inhoudt, is het dan ook totaal onaannemelijk dat uw dochter het risico zal lopen om besneden te worden." Het beroep tegen deze beslissing werd door de RVV verworpen.

Ook in het kader van haar tweede verzoek, haalde jouw moeder een vrees voor besnijdenis in jouw hoofde aan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de analyse van het CGVS dat deze vrees niet aannemelijk is, en stelde: "De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek niet aannemelijk maakte dat haar in België geboren dochter in het geval van terugkeer naar Nigeria het risico zou lopen om besneden te worden. De Raad wijst er verder op dat verzoekster, zonder verdere duiding/uitleg te geven, met haar voorgaand betoog, niet concreet aantoonde hoe en op welke wijze door haar socio-economische situatie er een groter risico zou zijn op misbruik en derhalve ook op een besnijdenis van haar dochter."

Wat betreft haar eigen besnijdenis, werd ook nog het volgende opgemerkt door het CGVS in het kader van het derde verzoek van jouw moeder: "Hieromtrent stelt het CGVS vast dat u nu in het kader van uw derde verzoek een attest neerlegt waarbij dokter D [...] attesteert dat u een besnijdenis type 2 onderging in Nigeria, als baby. Binnen de classificatie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat type twee een (gedeeltelijke) verwijdering van het kapje en clitorale glans, EN de (gedeeltelijke) verwijdering van de kleine/grote schaamlippen. Behalve de vermelding dat u als baby een besnijdenis type 2 onderging, bevat het attest van dokter D [...] echter geen verdere specificaties, noch een precieze omschrijving van de medische vaststellingen die hebben geleid tot de conclusie van een besnijdenis type 2. In het attest in het kader van uw eerste verzoek staat daarentegen beschreven dat er niets zichtbaar was, en dat er mogelijks een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. In het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, vermeldt u dat er in Nigeria ook volgens de Anuryu/Anguruya methode besneden wordt, met name het verwijderen van het maagdenvlies (hymenotomie of afschrapen van het weefsel rond de vaginale opening) wanneer dit te dik wordt geacht. Deze ingreep wordt meestal kort na de geboorte uitgevoerd bij baby's (zie informatie in het administratief dossier). Dit type besnijdenis is dus verschillende van type 2, en wordt vaak als een type 4 (andere vormen zoals prikken, een piercing, enzovoort.) gezien. Het attest dat u nu neerlegt, specificeert dus niet op basis van welke vaststelling besloten werd dat u conform type 2 besneden zou zijn. Een dergelijk attest, dat niet omstandig gemotiveerd is, is an sich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van jouw eigen verzoek kwam jouw moeder niet verder dan het louter herhalen van haar verklaringen met betrekking tot jouw beweerdelijke vrees voor besnijdenis. Jouw moeder verklaarde dat bij terugkeer naar Nigeria, je misschien zou besneden worden, en verklaarde vaagweg dat de buurvrouw het zou kunnen doen als ze weet dat jij niet besneden bent (notities persoonlijk

onderhoud (NPO) p. 8-9). Ze verklaarde ook dat besnijdenis een praktijk is in Sierra Leone, waar jouw vader vandaan komt, en waar hij volgens de verklaringen van jouw moeder ook zou zijn (NPO p. 10). Jouw moeder heeft echter nooit contact gehad met de familie van jouw vader in Sierra Leone, noch heeft hij jou erkend (NPO p. 10). Jouw moeder heeft louter informatie opgezocht op het internet, en gevonden dat er ook besnijdenissen in Sierra Leone plaatsvinden. Hieruit blijkt niet dat jij, bij terugkeer naar Nigeria, het land van jouw nationaliteit, zou besneden worden door de familie van jouw vader die in Sierra Leone woont.

Wat betreft het feit dat je niet erkend bent door jouw vader, dat jouw moeder haar familie jou niet zou aanvaarden (NPO p. 6). Dit element werd ook al aangehaald in het kader van het tweede verzoek tot internationale bescherming van jouw moeder. Het CGVS stelde hierbij al het volgende: "Wat betreft uw bijkomende verklaring in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming zijnde dat uw familie uw dochter niet gaat aanvaarden en haar als bastaard zou zien en zij mogelijks hierdoor een depressie zou oplopen en zelfmoord kan plegen (zie verklaringen DVZ d.d. 30/01/2023, vraag 17 en vraag 23), is het opvallend dat u dit gegeven nooit aanbracht in uw vorig verzoek om internationale bescherming. Men zou er immers logischerwijs van uitgaan dat, indien uw familie u de omstandigheden van de geboorte van uw dochter aanwreef, u hierover reeds melding zou hebben gemaakt. Bovendien maakte u in uw uiteenzetting op 12 september 2018 duidelijk dat uw familie, eens u ze vertelde over de geboorte van uw dochter, "heel blij was" met de geboorte van uw kind (notities CGVS d.d. 12/09/2018, p.17,18), wat volledig haaks staat op uw verklaring bang te zijn dat uw dochter niet zou worden aanvaard door uw familie. Ook blijkt u tot op het heden contacten te onderhouden met uw moeder en uw broer (zie verklaringen DVZ, 30/01/2023, vraag 22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien.

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar informatie beschikbaar op het CGVS, in kopie toegevoegd in uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Nigeria de kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, en meer bepaald in Edo State waar u vandaan komt en tot de Edo cultuur behoort, op zich hierom niet worden gediscrimineerd (zie informatie COI Nigeria, Enfants nés en dehors d'un mariage, d.d. 13/08/2021)."

De RVV stelde hier ook het volgende over: "Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat door de commissarisgeneraal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen, waaronder de bijkomende verklaringen dat de familie van de verzoekende partij haar dochter niet gaat aanvaarden en als bastaard zou zijn. Uit de motieven komt naar voren dat dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat de aangevoerde elementen niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door ter terechtzitting op algemene wijze de verwerping van haar dochter door haar familie opnieuw naar voren te schuiven, duidt zij het verband met de gronden van de beschikking niet aan, gaat zij eraan voorbij en brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen."

Jouw moeder bracht geen elementen bij die hier een ander zicht op werpen.

Ter staving van jouw verzoek werden ook de volgende documenten neergelegd: attest van kraamgeld, uittreksel uit het wachtregister met gezinssamenstelling, attest VGV, geldtransfers naar Nigeria, foto's van in het opvangcentrum, getuigenis van sociaal assistent, en jouw schoolrapport. Met de geldtransfers wilde jouw moeder aantonen dat ze geld stuurt naar haar familie in Benin City, en dat haar familie het moeilijk gaat hebben als ze geen geld meer stuurt (NPO p. 11).

Hiermee toont ze verder geen vrees in jouw hoofde aan. De overige documenten kunnen louter dienen om jouw identiteit te staven, en jouw leven in België, en hebben verder geen relevantie voor de vaststellingen in deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse

grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21/05/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48 tot 48/6 en 57/6 van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijn, het rechtzekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Hij verwijst nog naar het vertrouwensbeginsel en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Vooreerst stelt verzoekster dat de termijn vastgesteld in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet werd overschreden bij het nemen van de beslissing. Een zulke overschrijding schendt de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel. Nergens wordt uiteengezet waarom deze termijn niet werd gerespecteerd.

Verzoekster is het verder niet eens met de bestreden beslissing en betoogt als volgt:

“5. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat de feitelijke situatie van de minderjarige en de feitelijke situatie van de moeder van de minderjarige met elkaar in verband staan.

De vrees die de moeder van de minderjarige eerder had geuit, geldt tevens in hoofde van de minderjarige. Niettemin heeft de minderjarige vanuit haar eigen perspectief de vrees benadrukt waarom zij (en haar moeder) niet kunnen afreizen naar Nigeria toe.

Door de moeder van de minderjarige S [...] werd tijdens haar interview bij de Dienst benadrukt dat zij vreest voor haar leven bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoekster wees daarbij zowel naar haar eigen situatie als naar de situatie van haar minderjarige kinderen.

Beide dochters van verzoekster dragen haar eigen naam. Hierdoor zullen ze beschouwd worden als “bastaard kinderen” en nooit (volwaardig) geaccepteerd worden in Nigeria. Beide dochters zijn niet besneden. Zij lopen echter, temeer omwille van hun precaire situatie, het risico besneden te worden bij een afreis naar Nigeria.

Door de moeder van de minderjarige S [...] werd voorts verwezen naar de algemene situatie in Nigeria en het gebrek aan enig sociaal of familiaal netwerk in haar land van herkomst dat haar ondersteuning kan bieden. Haar moeder is al zeer oud en ontbreekt de nodige middelen. De minderjarige dreigt hierdoor aan haar lot te worden overgelaten bij een terugkeer naar Nigeria, temeer omwille van haar kwetsbare positie als alleenstaande vrouw met twee minderjarige kinderen.

De moeder van de minderjarige S [...] benadrukt tevens haar langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat zij afwezig is gebleven uit Nigeria, waardoor zij zich tevens een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Zij keerde zich af tegen de samenleving in Nigeria. De situatie in haar land van herkomst is steeds “erger” geworden, zoals zij heeft willen benadrukken tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekster is vervreemd geraakt van haar land van herkomst door een afwezigheid sinds 2017 uit Nigeria. Zij reisde vervolgens via Libië naar Italië toe. Zij kwam in België toe in de

maand december 2017. Zij verblijft hier sindsdien. De moeder van de minderjarige S [...] benadrukte dat zij geen binding meer heeft met Nigeria. Zij verbleef in Europa (en sinds december 2017 in België) en bouwde haar leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria.

Verzoekster werd geboren op [...] januari 2018 te Sint-Niklaas. Zij is thans 7 jaar oud. Nooit eerder verbleef zij in Nigeria. Zij groeide op in België en verbleef steeds in het opvangcentrum van Sint-Niklaas. Zij heeft geen kennis van de Nigeriaanse cultuur, omdat ook haar moeder hiervan vervreemde en de heersende waarden en normen in Nigeria niet langer meester is.

De verzoekende partij vreest hierdoor in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting in combinatie met de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

De minderjarige S [...] dreigt hierdoor, temeer gelet op de precaire situatie waarin de verzoekende partij verblijft, in een situatie van uitbuiting terecht te komen met een risico op besnijdenis.

6. Al deze elementen vormen de vrees die verzoekster eveneens heeft bij een afreis naar Nigeria (zie hierboven). Dit betreft een persoonlijke vrees.

Bovendien wijst verzoekster er tevens op dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (vgl. artikel 3 EVRM).

Dit is het geval wanneer de verzoeker buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften (zoals voedsel, hygiëne en huisvesting), waardoor hij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh / Nederland, § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254)."

3.1.2. Ter terechtzitting van 9 januari 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

Artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Verzoekster voert aan dat de beslissingstermijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens hem niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te beschouwen op grond van artikel 57/6, § 3, 3°, van de voormelde wet. De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de asielmotieven van verzoekster uitsluitend berusten op dezelfde gronden die haar moeder aanhaalde ter staving van haar eerdere verzoeken, die ook expliciet over de vrees van verzoekster handelden, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. De bestreden beslissing stelt hieromtrent terecht het volgende:

“Zo heeft jouw moeder in het kader van haar eerste verzoek ook een vrees voor besnijdenis aangehaald in jouw hoofde. Je legde hier ook een medisch attest van neer.

Het CGVS besloot in haar beslissing toen het volgende: “Uw opmerking uw dochter te laten besnijden indien u in Nigeria woonde is –gezien uw voorkennis dat meisjes ervan vluchten binnen Nigeria en u denkt dat een besnijdenis pijnlijk is- ontstellend (notities CGVS, p.12). Uw aanvankelijke opmerking staat verder bovendien haaks op uw verdere stelling dat u uw dochter alsnog niet zou hebben laten besnijden aangezien u het iets griezeligs vindt (notities CGVS, p.13). Bovendien is het niet aannemelijk dat om het even wie –zelfs uw eigen moeder- zomaar uw dochter zou meenemen om haar te besnijden. Uit uw medisch attest blijkt immers dat u geen genitale verminking onderging. In zoverre dit noodzakelijk mocht blijken, quod in casu non – is het overigens mogelijk voor een persoon die wil ontsnappen aan vrouwenbesnijdenis om zich elders te vestigen, gezien Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 24,8 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar, dat de hoogste prevalentiegraad (in de categorie 15-49 jaar) valt te noteren bij de Yoruba-stam (54,5 %) en bij de Igbo-etnie (45,2 %), en dat de besnijdenis in 82% van de gevallen (van vrouwen tussen 15-49 jaar die een besnijdenis hebben ondergaan) wordt uitgevoerd voor de leeftijd van vijf jaar. Zoals reeds opgemerkt was ook u op de hoogte dat er meisjes vanuit hun woonregio naar Edo State waar u woonde kwamen om te ontkomen aan een besnijdenis (notities CGVS, p.13). Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis, dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend, dat de Nigeriaanse federale overheid verschillende internationale verdragen geratificeerd heeft waarin de praktijk van vrouwenbesnijdenis wordt aangeklaagd, dat de staat programma’s die strijden tegen vrouwenbesnijdenis organiseert of steunt, dat de in mei 2015 getekende “Violence Against Persons (Prohibition) Act” onder andere vrouwenbesnijdenis verbiedt en dat twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die vrouwenbesnijdenis verbiedt. In Edo State (notities CGVS p.15), waar u woonde en waar u etnisch gezien aansluiting mee heeft, zou de wetgeving tegen vrouwenbesnijdenis reeds bestaan sinds 1999. Gelet bovenstaande vaststellingen en mede door de stelling dat u bewust bent van de risico’s die de praktijk van FGM inhoudt, is het dan ook totaal onaannemelijk dat uw dochter het risico zal lopen om besneden te worden.” Het beroep tegen deze beslissing werd door de RVV verworpen.

Ook in het kader van haar tweede verzoek, haalde jouw moeder een vrees voor besnijdenis in jouw hoofde aan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de analyse van het CGVS dat deze vrees niet aannemelijk is, en stelde: “De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek niet aannemelijk maakte dat haar in België geboren dochter in het geval van terugkeer naar Nigeria het risico zou lopen om besneden te worden. De Raad wijst er verder op dat verzoekster, zonder verdere duiding/uitleg te geven, met haar voorgaand betoog, niet concreet aantoonde hoe en op welke wijze door haar

socio-economische situatie er een groter risico zou zijn op misbruik en derhalve ook op een besnijdenis van haar dochter.”

Wat betreft haar eigen besnijdenis, werd ook nog het volgende opgemerkt door het CGVS in het kader van het derde verzoek van jouw moeder: “Hieromtrent stelt het CGVS vast dat u nu in het kader van uw derde verzoek een attest neerlegt waarbij dokter D [...] attesteert dat u een besnijdenis type 2 onderging in Nigeria, als baby. Binnen de classificatie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat type twee een (gedeeltelijke) verwijdering van het kapje en clitorale glans, EN de (gedeeltelijke) verwijdering van de kleine/grote schaamlippen. Behalve de vermelding dat u als baby een besnijdenis type 2 onderging, bevat het attest van dokter D [...] echter geen verdere specificaties, noch een precieze omschrijving van de medische vaststellingen die hebben geleid tot de conclusie van een besnijdenis type 2. In het attest in het kader van uw eerste verzoek staat daarentegen beschreven dat er niets zichtbaar was, en dat er mogelijks een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. In het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, vermeldt u dat er in Nigeria ook volgens de Anuryu/Anguruya methode besneden wordt, met name het verwijderen van het maagdenvlies (hymenotomie of afschrapen van het weefsel rond de vaginale opening) wanneer dit te dik wordt geacht. Deze ingreep wordt meestal kort na de geboorte uitgevoerd bij baby's (zie informatie in het administratief dossier). Dit type besnijdenis is dus verschillende van type 2, en wordt vaak als een type 4 (andere vormen zoals prikken, een piercing, enzovoort.) gezien. Het attest dat u nu neerlegt, specificeert dus niet op basis van welke vaststelling besloten werd dat u conform type 2 besneden zou zijn. Een dergelijk attest, dat niet omstandig gemotiveerd is, is an sich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.”

Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van jouw eigen verzoek kwam jouw moeder niet verder dan het louter herhalen van haar verklaringen met betrekking tot jouw beweerdelijke vrees voor besnijdenis. Jouw moeder verklaarde dat bij terugkeer naar Nigeria, je misschien zou besneden worden, en verklaarde vaagweg dat de buurvrouw het zou kunnen doen als ze weet dat jij niet besneden bent (notities persoonlijk onderhoud (NPO) p. 8-9). Ze verklaarde ook dat besnijdenis een praktijk is in Sierra Leone, waar jouw vader vandaan komt, en waar hij volgens de verklaringen van jouw moeder ook zou zijn (NPO p. 10). Jouw moeder heeft echter nooit contact gehad met de familie van jouw vader in Sierra Leone, noch heeft hij jou erkend (NPO p. 10). Jouw moeder heeft louter informatie opgezocht op het internet, en gevonden dat er ook besnijdenissen in Sierra Leone plaatsvinden. Hieruit blijkt niet dat jij, bij terugkeer naar Nigeria, het land van jouw nationaliteit, zou besneden worden door de familie van jouw vader die in Sierra Leone woont.

Wat betreft het feit dat je niet erkend bent door jouw vader, dat jouw moeder haar familie jou niet zou aanvaarden (NPO p. 6). Dit element werd ook al aangehaald in het kader van het tweede verzoek tot internationale bescherming van jouw moeder. Het CGVS stelde hierbij al het volgende: “Wat betreft uw bijkomende verklaring in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming zijnde dat uw familie uw dochter niet gaat aanvaarden en haar als bastaard zou zien en zij mogelijks hierdoor een depressie zou oplopen en zelfmoord kan plegen (zie verklaringen DVZ d.d. 30/01/2023, vraag 17 en vraag 23), is het opvallend dat u dit gegeven nooit aanbracht in uw vorig verzoek om internationale bescherming. Men zou er immers logischerwijs van uitgaan dat, indien uw familie u de omstandigheden van de geboorte van uw dochter aanwreef, u hierover reeds melding zou hebben gemaakt. Bovendien maakte u in uw uiteenzetting op 12 september 2018 duidelijk dat uw familie, eens u ze vertelde over de geboorte van uw dochter, “heel blij was” met de geboorte van uw kind (notities CGVS d.d. 12/09/2018, p.17,18), wat volledig haaks staat op uw verklaring bang te zijn dat uw dochter niet zou worden aanvaard door uw familie. Ook blijkt u tot op het heden contacten te onderhouden met uw moeder en uw broer (zie verklaringen DVZ, 30/01/2023, vraag 22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien.

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar informatie beschikbaar op het CGVS, in kopie toegevoegd in uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Nigeria de kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, en meer bepaald in Edo State waar u vandaan komt en tot de Edo cultuur behoort, op zich hierom niet worden gediscrimineerd (zie informatie COI Nigeria, Enfants nés en dehors d'un mariage, d.d. 13/08/2021).”

De RVV stelde hier ook het volgende over: “Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat door de commissarisgeneraal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen, waaronder de bijkomende verklaringen dat de familie van de verzoekende partij haar dochter niet gaat aanvaarden en als bastaard zou zijn. Uit de motieven komt naar voren dat dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat de aangevoerde elementen niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door

ter terechtzitting op algemene wijze de verwerping van haar dochter door haar familie opnieuw naar voren te schuiven, duidt zij het verband met de gronden van de beschikking niet aan, gaat zij eraan voorbij en brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen.”

In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster haar vrees inzake besnijdenis en het feit dat ze buiten het huwelijk werd geboren. Verzoekster stelt telkens dat ze wel degelijk een reële vrees heeft op basis van de voormelde gronden, maar beperkt zich in wezen tot het aanhalen van algemeenheden die reeds omstandig werden weerlegd door de bestreden beslissing, zonder op enerlei wijze in te gaan op de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster verder dat ze totaal geen voeling heeft met de Nigeriaanse maatschappij daar ze er nooit is geweest. Hierdoor zou ze niet in staat zijn te voorzien in haar elementaire basisbehoeftes bij een terugkeer naar Nigeria. De Raad overweegt dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen en er daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist.

Verzoekster toont thans niet aan dat zij bij terugkeer naar Nigeria door enige andere actor op intentionele wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Wat de veiligheidssituatie betreft overweegt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja

dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De door verzoekster neergelegde informatie in haar aanvullende nota doet verder geen afbreuk aan de voorgaande analyse.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP